

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΣΩΡΩΝΟΥ

ΕΠΙΘΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapostoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ 13 ΜΑΪΟΥ 2012

ΕΤΟΣ 5ον ΤΕΥΧΟΣ 203

«Πιστεύομεν αυτοί γαρ ακηκόαμεν, και οίδαμεν ότι ούτως εστιν αληθώς ο σωτήρ του κόσμου ο Χριστός» (Ιωάν. δ' 42).

Υποκλινόμαστε με θαυμασμό, αγαπητοί μου αδελφοί, μπροστά στο μεγαλείο της συγκατάβασης του Θεού προς τον αμαρτωλό άνθρωπο. Ο Θεός όχι μόνο δεν αποστρέφεται τον αμαρτωλό άνθρωπο, αλλά αντίθετα ως καλός ποιμήν τον αναζητά και στο τέλος τον οδηγεί στο δρόμο της σωτηρίας. Υποκλινόμαστε ακόμα σήμερα στο μεγαλείο της συγκατάβασης του Θεού, γιατί εμπιστεύεται στον αμαρτωλό άνθρωπο ύψιστες αλήθειες γι' Αυτόν καθώς και τον τρόπο λατρείας του. Υποκλινόμαστε ακόμα στη δεκτικότητα του αμαρτωλού ανθρώπου στο λόγο του Θεού τον οποίο διατηρεί σαν σπίθα κάτω από τη στάχτη των αμαρτιών του, περιμένοντας τη στιγμή που ο Θεός θα απομακρύνει αυτή τη στάχτη

και θα μετατρέψει τη σπίθα σε φλόγα που θα κάψει όλες τις αμαρτίες του. Κι όταν πια αυτή η στάχτη της αμαρτίας απομακρυνθεί, τότε διαπιστώνουμε και το μεγαλείο της ανθρώπινης ψυχής που ως τώρα ήταν αθέατο λόγω των αμαρτιών, όπως έγινε σήμερα με τη Σαμαρείτισσα.

Αλήθεια, αδελφοί μου. Για ακόμα μια φορά επιβεβαιώθηκε ο λόγος ότι «τα φαινόμενα απατούν». Γιατί, στο βάθος της ψυχής της αμαρτωλής Σαμαρείτισσας κρυβόταν ένας πραγματικός θησαυρός που περίμενε την κατάλληλη ευκαιρία για να αναδειχθεί. Αυτή την ευκαιρία της την έδωσε σήμερα ο Ιησούς στο πηγάδι του Ιακώβ για να αντλήσει από το πηγάδι της ψυχής της τη λάσπη των αμαρτιών της. Κι αφού απομακρύνθηκε αυτή η λάσπη, τότε εφάνει η καθαρότητα της ανθρώπινης ψυχής.

Ελπιδοφόρο, λοιπόν το μήνυμα του σημερινού ευαγγελίου για κάθε αμαρτωλό. Ότι, ανεξάρτητα από την έκταση και το βάρος των αμαρτιών του, ο Θεός προσφέρει την κατάλληλη ευκαιρία. Αρκεί ο άνθρωπος να δεχθεί αυτή την προσφορά και να απαντήσει θετικά μέσα από τη δική του μετάνοια και επιστροφή. Γιατί, όσο κι αν η σωτηρία είναι δώρο του Θεού προς εμάς τους ανθρώπους, εντούτοις ο Θεός δεν μας εξαναγκάζει να τη δεχθούμε. Παρά το ότι ο Θεός «πάντασ ανθρώπους θέλει σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν» (Α΄ Τιμ. β΄ 4), εντούτοις δεν σώζονται όλοι, γιατί υπάρχουν και άνθρωποι οι οποίοι αρνούνται την προσφερόμενη σωτηρία. Τότε, ο Θεός σεβόμενος την ελευθερία του ανθρώπου αποσύρεται, αποσύροντας ταυτόχρονα και την προσφορά του.

Στην περίπτωση που ο άνθρωπος αποδεχθεί την προσφορά της χάριτος του Θεού, τότε αυτή «θα γίνει μέσα του πηγή που θ' αναβλύζει νερό αιώνιας ζωής», όπως έγινε σήμερα με τη Σαμαρείτισσα. Η Σαμαρείτισσα δέχθηκε τη δωρεά του Θεού, με τη συγχώρεση των αμαρτιών της. Όμως την ίδια στιγμή δέχθηκε και την αποκάλυψη ύψιστων αληθειών της πίστεως, όπως: «Ο Θεός είναι πνεύμα», ως πνεύμα ευρίσκεται παντού, άρα και η προς αυτόν λατρεία μπορεί να γίνεται παντού, αρκεί αυτή η λατρεία να είναι πνευματική. Τέλος, της αποκάλυψε ότι ο ίδιος είναι ο Μεσσίας.

Η Σαμαρείτισσα αποδέχθηκε τις ύψιστες αυτές αλήθειες και ιδιαίτερα την παρουσία του Ιησού ως Μεσσία. Αυτό επιβεβαιώνεται από το ότι δεν αντέδρασε όταν της αποκάλυψε την αμαρτωλότητα της, ούτε και επιτέθηκε φραστικά στο συνομιλητή της. Αντίθετα μετέτρεψε την «προσβολή» σε ευκαιρία για μετάνοια και σωτηρία. Αλλά και πάλι δεν οικειοποιήθηκε ούτε και αυτή τη σωτηρία. Αυτό το πολύτιμο δώρο του Θεού που λέγεται «σωτηρία» θέλησε να το μοιραστεί με άλλους ανθρώπους. Για τούτο και κάλεσε τους συμπατριώτες της για να γίνουν συμμετοχοί στη σωτηρία.

Αυτός ο τρόπος δράσης είναι το μεγάλο ευχαριστώ του ανθρώπου στο Θεό για τη σωτηρία που του προσφέρει. Είναι παράλληλα η βεβαιότητα την οποία είχε εκφράσει και ο Φίλιππος για τον Ιησού και την οποία θέλησε να μοιραστεί με το φίλο του το Ναθαναήλ. Μέσα από τα λόγια του *«ευρήκαμεν Ιησούν»* (Ιωάν. α΄45) εκφράζει την απόλυτη βεβαιότητα για τον Ιησού. Με την προτροπή δε *«έρχου και ίδε»* αισθάνεται την ανάγκη να κάνει συμμετοχο της χαράς της σωτηρίας και το φίλο του.

Μπορεί η Σαμαρείτισσα να μην αντέδρασε με την ίδια βεβαιότητα όπως το Φίλιππο, όμως με την επιστροφή της στην πόλη απευθύνθηκε στον κόσμο. Από την πόλη της πίστεψαν πολλοί οι οποίοι στη συνέχεια ομολόγησαν πως η πίστη τους δε στηρίζεται στα δικά της λόγια αλλά, όπως της είπαν: «Εμείς οι ίδιοι τον έχουμε τώρα ακούσει και ξέρουμε πως πραγματικά αυτός είναι ο σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός».

Δεν στηρίχθηκαν απόλυτα στα δικά της λόγια, όμως ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση της γυναίκας. Μέσα από τα λόγια τους «η πίστη μας δεν στηρίζεται πια στα δικά σου λόγια» δεν υποτιμούν τη Σαμαρείτισσα, αλλά αντίθετα εκφράζουν την εκτίμηση τους για την προσφορά της. Παράλληλα όμως θέλουν να τονίσουν ότι χρειάζεται και η προσωπική γνωριμία με τον Ιησού. «Δεύτε ίδετε». Ελάτε να δείτε, είπε η Σαμαρείτισσα στους συμπατριώτες της. Ελάτε να δείτε και άρα να γευθείτε κι εσείς τη σωτηρία. Και η προτροπή δεν έμεινε εκεί. Αφήνοντας τη στάμνα, αλλά και την ως τώρα αμαρτωλή ζωή της, έγινε φωτεινή στη ζωή και αναγνωρίστηκε

σαν ισαπόστολος για τη μεγάλη προσφορά της στη διάδοση του ευαγγελίου.

Αυτό είναι το ευχαριστώ κάθε ανθρώπου που δέχθηκε το «ύδωρ το ζων». Όπως της Σαμαρείτισσας, του Φιλίππου, του Παύλου και όπως ακούσαμε στο σημερινό «Απόστολο» του Βαρνάβα και αρκετών «ανώνυμων» συμπατριωτών μας. Όλοι τους δέχθηκαν το χαρμόσυνο μήνυμα ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος και αυτό το μήνυμα θέλησαν να το μοιραστούν με όλο τον κόσμο. Αδελφοί μου, είτε σήμερα ο Ιησούς στη Σαμαρείτισσα: «Αν ήξερες τη δωρεά του Θεού και ποιος είναι αυτός που σου λέει «δωσ' μου να πιω», τότε εσύ θα του ζητούσες τη δωρεά του Θεού». Η Σαμαρείτισσα ανταποκρίθηκε σ' αυτή τη δωρεά του Θεού. Όμως εμείς έχουμε ανταποκριθεί και σε ποιο βαθμό; Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι αυτό που παίρνουμε είναι δωρεά και ότι αυτή τη δωρεά θα πρέπει να την αξιοποιήσουμε βελτιώνοντας τον εαυτό μας και προσφέροντας στους γύρω μας. Αν εμείς δεν πεισθούμε, τότε δεν θα μπορέσουμε και να πείσουμε. Και θα πείσουμε τόσο με την πίστη όσο και ιδιαίτερα με τα έργα μας. Τόσο η Σαμαρείτισσα όσο και οι Χριστιανοί της Αντιοχείας πίστεψαν και βοήθησαν και άλλους να πιστέψουν. Όμως, πέρα από την πίστη οι Χριστιανοί της Αντιοχείας καλλιεργήσαν και την ενεργούμενη αγάπη προσφέροντας βοήθεια στους αδελφούς της Ιουδαίας που αντιμετώπιζαν πρόβλημα επιβίωσης. Σήμερα ο λαός μας ανταποκρίνεται στο κάλεσμα για βοήθεια των αδελφών της Ελλάδος ή και της χώρας μας. Αυτή είναι ένδειξη ότι ξαναγυρίζουμε στις ρίζες της πίστης και της παράδοσης μας. Ας συνεχίσουμε δίνοντας την καλή μαρτυρία της πίστεως μας. Αμήν.

Θεόδωρος Αντωνιάδης – Μητρόπολη Πάφου